

Romarbrevet 14

I början av detta kapitel skrev Paulus att *“en har tro till att äta allt, men en annan som är svag äter bara grönsaker”*. Denna svaga person tolkar många kristna som en “stackars” efterföljare av de mosaiska matföreskrifterna. Det är med andra ord en person som, enligt dessa kristna, ännu inte förstått sig på orden *“därmed förklarade han all mat för ren”*.¹ Som ytterligare belägg för sin uppfattning pekar de på Paulus fortsatta ord längre fram i samma kapitel:

*“Jag vet och är i Herren Jesus övertygad om att ingenting är **orent** [koinós] i sig självt, men för den som betraktar något som **orent** [koinós], för honom är det **orent** [koinós]”*.²

Men menade verkligen Paulus att det inte fanns någonting ätbart som var orent, trots att moseböckerna tydligt undervisade om motsatsen? Eller fanns det en annan orsak till att han skrev som han gjorde? En av de saker som visar att Paulus inte undervisade emot matbuden i moseböckerna, är förekomsten av det grekiska ordet *koinós* (orent) i denna vers. Detta ord för ”orent” har inget som helst samband med Guds matbud. Det grekiska ord som däremot har detta samband är *akáthartos*, men som i Romarbrevet 14 inte förekommer någonstans (se under *Matteus 15:1-20 & Markus 7:1-23*).

En annan viktig sak att känna till är att detta med mat och dryck som offrades till avgudar var ett stort problem inom judendomen på Nya testamentets tid. Att äta sådan mat och dricka sådan dryck var strängeligen förbjudet. Judarnas strikta regler innebar att om en hednisk vinproducent offrade den första bägaren av ett vinfats innehåll till en avgud, ansåg dessa att även det övriga av fatets innehåll var offrat till denne avguden. Att detta var vanligt förekommande på apostlarnas tid förstår vi utifrån fotnoten till 1 Korintierbrevet 8:1 i *Life Application Bible*:

“Kött som hade hämtats till marknadsplatsen hade sannolikt tidigare offrats symboliskt till en avgud i en av de många hednatempel som fanns. Djuren fördes till ett tempel, dödades inför en avgud som en del av en hedniskt religiös ceremoni, för att därefter lämnas till slaktaren som sålde köttet i en tempelrestaurang eller på marknadsplatsen.”

Det första av sina två brev till församlingen i Korint skrev Paulus ca. 55 e.kr. I detta brev syns tydligt att problem med kött som offrats till avgudar var ett aktuellt ämne i församlingen.³ När han cirka två år senare skrev från Korint till de troende i Rom (Romarbrevet), hade han förmodligen inte glömt bort det två år tidigare diskussionsämnet. Sådan bakgrundsinformation är viktig att känna till om vi rätt skall förstå Paulus ord att *“ingenting är orent i sig självt”*. Förutom de inledande orden att *“en annan som är svag äter bara grönsaker”*, står det i slutet av Romarbrevet 14 att *“det är bättre att avstå från att äta kött eller dricka vin eller göra något annat som din broder tar anstöt av.”*⁴ Utifrån dessa ord ser vi faktiskt att Paulus inte på något sätt syftade på Guds matbud i detta kapitel. I moseböckerna finns inga bud om att bara äta grönsaker och att avhålla sig från kött och vin (förutom vid nasirlöften). Därför måste Paulus helt enkelt ha syftat på något annat när han skrev

¹ Mark. 7:19

² Rom. 14:14

³ 1 Korintierbrevet 8 och 10

⁴ Rom. 14:2, 21

dessa ord. Den svaga person som bara åt grönsaker eller avstod från kött och vin, var därför sannolikt en som trodde att det kött och vin som fanns på matbordet tidigare hade offrats till en avgud (se under *1 Korintierbrevet 8, 10*).